

การจัดระบบปลูกพืชโดยใช้หญ้าแฟกเป็นพืชร่วม ในระบบมันสำปะหลัง

Integrated Vetiver Grass in Cassava - Based Cropping Systems

อนันต์ พลajan*
สุวัฒน์ บุญจันทร์**
ศิริญา หมื่นกันยา***

บทคัดย่อ

การทดลองปลูกหญ้าแฟกร่วมกับมันสำปะหลังโดยการปลูกแซมแบบต่าง ๆ กัน เพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน ในชุดดินรายสอง ปี ๒๕๓๖-๓๘ พนวจการปลูกหญ้าแฟกแซม ๒ แท่งตามแท้มันสำปะหลังระหว่างห่างแท่ง ๒ เมตร ทำให้ผลผลิตมันสำปะหลังในแท่งที่ปลูกติดกับหญ้าแฟกลดลงน้อยที่สุด ๑๔ และ ๙ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๓๖-๓๗ และปี ๒๕๓๗-๓๘ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับแท่งที่ปลูกในแบบที่ไม่ได้ปลูกหญ้าแฟกแซม อย่างไรก็ตามผลผลิตมันสำปะหลังในปี ๒๕๓๗-๓๘ จากแท่งอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ติดกับแท่งหญ้าแฟกที่แนวโน้มสูงกว่าผลผลิตมันสำปะหลังในแบบที่ไม่ได้ปลูกแซมเล็กน้อย การตัดแต่งใบหญ้าแฟก ๓ ครั้งเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในปีที่ ๒ ได้ผลผลิตนำหนักในแท่งต่อกกสูงสุด ๗๘๔ กรัมต่อลุ่มต่อปี จากแบบการปลูกหญ้าแฟกแซม ๑ แท่ง กลางแท้มันสำปะหลังระหว่างห่างห่างแท่ง ๑ เมตร และรากหญ้าแฟกมีการเจริญเติบโต แผ่ขยายไปด้านข้างได้ประมาณ ๕๐ ซม. จากผลการทดลองแนะนำว่าการปลูกหญ้าแฟกแซมในบางแท้มันสำปะหลังเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินจึงควรปลูกให้แท่งหญ้าแฟกและแท้มันสำปะหลังห่างกันอย่างน้อย ๑ เมตร และควรปลูกหญ้าแฟกเป็นแท่งคู่ห่างกัน ๓๐ ซม. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

Abstract

A field experiment was conducted in the experimental farm, faculty of agriculture, Khon Kaen University during the rainy seasons of 1993-1994 and 1994-1995. The main objective of the study is to investigate the effect of intercropping cassava with vetiver grass on the cassava tuber yield in the row where located adjacent to vetiver grass row. Cassava yield was decreased by 14% and 9% in the 1993-1994 and 1994-1995 with the treatment of two rows vetiver grass intercropped between cassava row at plant spacing 2x1 meter as compared to the treatment with no intercropping. In 1994-1995, cassava yield was obtained from the row where located beyond the vetiver grass higher than that of the treatment with no intercropping. Vetiver grass total dry matter was highest 784 gm/hill/year (3 cutting) when they intercropping 1 row between cassava row with the spacing of 1x1 meter in the year of 1994-1995. Vetiver grass horizontal root growth extended reach to 50 cm distance, however, beyond this area the small amount of root length density were observed. This study indicated that intercropping of cassava to reduce surface run-off should be designed as cassava and vetiver grass row are located at least 1 meter apart. Two of vetiver grass is recommended for more productive soil erosion control.

*รองศาสตราจารย์

**นักวิชาการเกษตร

***ผู้ช่วยวิจัย ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. บทนำ

ปัญหาการซะล้างพังทลายของดินในประเทศไทย ได้ขยายขอบเขตเพิ่มขึ้นตลอดมา และปรากฏว่า ในปัจจุบันได้มีปัญหาการซะล้างพังทลายของดิน ประมาณถึง 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ หรือ ประมาณมากกว่า 100 ล้านไร่ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลกระทบดังกล่าวทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ ของพืชโดยเฉพาะพืชไร่มีแนวโน้มลดลง หรือต้องเพิ่มต้นทุนการผลิตโดยเฉพาะบุญมากขึ้น เพื่อรักษาเสถียรภาพของผลผลิต (อ่านวย, 2534)

มันส่าปะหลังเป็นพืชหลักที่สำคัญของเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลผลิต มันส่าปะหลังลดลงเนื่องจากดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ และเนื่องมาจาก การซะล้างพังทลายของดิน (Sittibusaya; et. al., 1988; Duangpatra, 1988) เกษตรกรปลูกมันส่าปะหลังในช่วงต้นฤดูฝน ซึ่งในช่วง 2 – 3 เดือนแรกมันจะมีการเจริญเติบโต ช้าก่อนที่จะจะคลุมพื้นที่ ดังนั้นจึงทำให้หน้าดิน เกิดการพังทลายได้ง่ายเนื่องจากฝนซะล้าง กัดเซาะทำลายผิวดิน (Aina; Lal and Taylor, 1979) และการกัดเซาะพังทลายจะเกิดมากขึ้นเมื่อปลูก มันส่าปะหลังในสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง

ในอดีตที่ผ่านมาการอนุรักษ์ดินและน้ำในประเทศไทยมักใช้วิธีกล โดยสร้างคันดินแบบต่างๆ การแก้ไขโดยวิธีดังกล่าวมักไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากสาเหตุสำคัญที่อยู่เบื้องหลังคือ (1) ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างคันดินสูง (2) การออกแบบในการก่อสร้างจะต้องใช้ความรู้ในทางวิศวกรรมซึ่งเกินขีดความสามารถของเกษตรกร (3) ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาค่อนข้างสูง (4) ระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำที่มีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินการในพื้นที่ขนาดใหญ่ จึงเป็นปัญหาของเกษตรกรที่มีพื้นที่ขนาดเล็กและไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง และ

(5) เกษตรกรจะเสียโอกาสและขาดรายได้จากการใช้ที่ดินบริเวณที่ก่อสร้างคันดิน จากเหตุผลดังกล่าวการปลูกพืชช่วยความลาดเทของพื้นที่โดยใช้หญ้าแฟกซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมจะสามารถป้องกันหรือบรรเทาการซะล้างพังทลายของดินได้เป็นอย่างดี (กรมพัฒนาที่ดิน, 2534; อ่านวย, 2534; สมาน, 2534; อภิรดี, 2534) ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปลูกหญ้าแฟกที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันส่าปะหลัง เมื่อมีการจัดแบบแผนการปลูกหญ้าแฟก เช่นแบบต่างๆ กัน และเพื่อศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตใบของหญ้าแฟก เมื่อมีการตัดแต่งในสภาพที่ปลูก เช่นกับมันส่าปะหลัง

2. อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

ทำการทดลองที่หมวดพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี 2536–2538 ในดินชุดยีโซธร เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่มีความลาดชันประมาณ 5% ปริมาณ Organic matter ก่อนปลูกกวัดได้ 0.59%, available P 24.36 ppm, exchangeable K 0.067 meq/100 gm soil และ pH วัดได้ 5.24

การเตรียมดินมีการรีบ 2 ครั้ง และพรวน 1 ครั้ง ปลูกมันส่าปะหลังพันธุ์ ระยะ 3 ในเดือนพฤษภาคม และปลูกหญ้าแฟกพันธุ์สิงขลา 1 แซมหลังจากปลูกมันส่าปะหลัง 20 วัน ใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design 3 ชั้้า มีแบบแผนการปลูกหญ้าแฟก เช่น มันส่าปะหลัง 4 แบบ (รูปที่ 1) คือ

2.1 ปลูกมันส่าปะหลังระยะห่างระหว่างแคร์ และต้น 1x1 เมตร ปลูกหญ้าแฟกแซม 1 แคร์ ในระยะห่างกลางแคร์มันส่าปะหลัง หญ้าแฟกใช้ระยะห่างระหว่างต้น 20 ซม. 1 ต้นต่อหลุม

2.2 ปลูกมันส่าปะหลังระยะห่างระหว่างแคร์

และตัน 1×1 เมตร ปลูกหญ้าแฟกแซม ๒ แฉว
ในระหว่างแಡ้มน้ำส่วนหลัง โดยแಡาหญ้าแฟก
ห่างจากแಡ้มน้ำ ๓๕ ซม. และแಡาคู่ที่หญ้าแฟกห่าง
กัน ๓๐ ซม.

2.3 ปลูกมันส่วนหลังระยะห่างระหว่างแಡา
๒ เมตร ระหว่างตัน ๑ เมตร ปลูกหญ้าแฟกแซม
๒ แฉว ในระหว่างแಡ้มน้ำส่วนหลัง โดยแಡาหญ้า
แฟกห่างแಡ้มน้ำ ๘๕ ซม. และแಡาคู่ที่หญ้าแฟกห่าง
กัน ๓๐ ซม.

2.4 ปลูกมันส่วนหลังอย่างเดียวโดยใช้ระยะ
ห่างระหว่างแಡาและตัน 1×1 เมตร

การปลูกหญ้าแฟกแซมน้ำส่วนหลังในแต่
ละแบบไม่ได้ปลูกแซมทุกแฉว ปลูกแซมเพียงแಡา
เดียวเพื่อเป็นแนวป้องกันการชะล้างของดิน
หลังจากเก็บเกี่ยวมันส่วนหลังในปีแรกแล้วคง
หญ้าแฟกไว้ในแปลงเช่นเดิม เพื่อทดลองปลูกมัน
ส่วนหลังอีกครั้งหนึ่งในปีต่อไป

การปฏิบัติตามรากษา ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕
อัตรา ๓๐ กก./ไร่ ให้กับมันส่วนหลังหลังปลูก ๑
เดือน โดยชุดทดลองห้องต้นแล้วหยดปุ๋ย มีการกำจัด
วัชพืช ๒ ครั้งเมื่อ ๑ และ ๒ เดือนหลังปลูก ไม่มี
การใช้สารเคมีฉีดพ่นป้องกันกำจัดโรคและแมลง
ส่าหรับหญ้าแฟกไม่มีการใส่ปุ๋ย ในปี ๒๕๓๖-๓๗ มี
การตัดแต่งใบ ๑ ครั้งหลังปลูก ๙ เดือน โดยตัด
สูงจากระดับพื้นดิน ๒๐ ซม. ในปี ๒๕๓๗-๓๘ มี
การตัดแต่งใบในเดือนพฤษภาคมพร้อมปลูกมัน
ส่วนหลังและมีการตัดแต่งใบและวัดผลผลิตใน
แท้ง ๓ ครั้งในเดือนสิงหาคม ธันวาคม และ
เมษายน

วัดปริมาณน้ำฝนและการกระจาย น้ำฝน
รายเดือนตลอดฤดูปลูกในปี ๒๕๓๖-๓๗ และปี
๒๕๓๗-๓๘ (รูปที่ ๒)

3. ผลการวิจัย

3.1 ความสูง น้ำหนักตัน น้ำหนักใบสดและ ผลผลิตของมันส่วนหลัง

ในปี ๒๕๓๖-๓๗ การปลูกหญ้าแฟกแซมแบบ
ต่าง ๆ ไม่มีผลทำให้ความสูงน้ำหนักตันและใบสด
ของมันส่วนหลังในแಡาที่ปลูกแซม และจากแಡา
ในแบบที่ไม่ได้ปลูกแซมมีความแตกต่างกันทาง
สถิติ การปลูกแซมหญ้าแฟก ๒ แฉว ระยะห่างแಡา
มันส่วนหลังระยะห่างระหว่างแಡาและตัน 1×1
เมตร มีแนวโน้มทำให้ความสูงของมันส่วนหลัง
ในระยะเก็บเกี่ยวสูงสุด ในขณะที่น้ำหนักตันและ
ใบสดของมันส่วนหลังสูงสุดเมื่อไม่ได้ปลูกหญ้า
แฟกแซมในระหว่างแಡา และพบว่าการปลูกหญ้า
แฟกแซมแบบต่าง ๆ มีผลทำให้ผลผลิตมันส่วน
หลังในแಡาที่ปลูกแซมลดลง (ตารางที่ ๑)

ผลการทดลองในปี ๒๕๓๗-๓๘ การปลูกหญ้า
แฟกแซมและไม่ปลูกแซมมีผลทำให้ความสูงของ
มันส่วนหลังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ความสูงหลังจาก
ปลูก ๘ เดือนและ ๑๒ เดือน โดยพบว่ามันส่วนหลัง
ในแบบที่ไม่ได้ปลูกแซมมีความสูงมากที่สุดหลัง
ปลูก ๘ เดือนและเมื่อเก็บเกี่ยว ๑๒ เดือน (ตาราง
ที่ ๒) อย่างไรก็ตามการปลูกหญ้าแฟกแซมแบบ
ต่าง ๆ และแบบไม่มีการปลูกแซมมีผลทำให้น้ำหนัก
ตันและใบสด และผลผลิตมันส่วนหลังมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยังทางสถิติ และพบว่า
การปลูกมันส่วนหลังเดียว ๆ มีน้ำหนักตันและ
ใบสด และผลผลิตมันส่วนหลังสูงสุด (ตารางที่ ๒)
เมื่อพิจารณาผลผลิตของมันส่วนหลังจากแಡาที่
ปลูกติดกับหญ้าแฟกเป็นแಡาที่ ๑ และผลผลิต
ของมันส่วนหลังในแಡาที่ถัดจากแಡาหญ้าแฟกไป
เป็นแಡาที่ ๒ และที่ ๓ พบว่าผลผลิตจากแಡาที่ ๑
ลดลงมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้จากแಡา
ที่ ๒ และแಡาที่ ๓ แต่ผลผลิตระหว่างแಡาที่ ๒ และ

ภาพที่ ๓ มีความแตกต่างกันเล็กน้อย หั้งการทดลองในปี ๒๕๓๖-๓๗ และ ๒๕๓๗-๓๘ (ตารางที่ ๓ และ ๔) เป็นที่น่าสังเกตว่าผลผลิตจากภาพที่ ๓ ในแบบที่ปลูกหอย้ำแฟก เชม ๒ แคา และขยายແກມันส่าປະหลังระยะห่างระหว่างແກ ๒ เมตรให้ผลผลิตสูงกว่าจากແກที่ไม่มีการปลูกหอย้ำแฟก เชม

๓.๒ ความสูง จำนวนหน่อ/กอและน้ำหนักในเหงหอย้ำแฟก

ผลการทดลองในปี ๒๕๓๖-๓๗ จากการวัดความสูงและนับจำนวนหน่อ/กอ โดยวัดความสูงหอย้ำแฟกเมื่ออายุ ๓, ๖ และ ๙ เดือน หลังปลูก มีการตัดแต่งใบให้สูงจากพื้นดิน ๒๐ ซม. และนับจำนวนหน่อ/กอ หลักจากปลูกหอย้ำแฟก ๓, ๖, ๙ และ ๑๒ เดือน พบร่วมจำนวนหน่อ/กอ และความสูงหอย้ำแฟกทุกรยะการเจริญเติบโตไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเมื่อปลูกเชมมันส่าປະหลังแบบต่างๆ (ตารางที่ ๕) การปลูกหอย้ำแฟก เชม ๒ แคา ระหว่างແກມันส่าປະหลังระยะปลูก ๑x๑ เมตร มีแนวโน้มทำให้หอย้ำแฟกสูงที่สุด ในขณะที่ปลูกหอย้ำแฟก เชม ๒ แคาระหว่างແກມัน ระยะห่างระหว่างແກและต้น ๒x๑ เมตร ให้จำนวนหน่อ/กอหอย้ำแฟกสูงที่สุด (ตารางที่ ๕)

ในปี ๒๕๓๗-๓๘ วัดน้ำหนักใบเหงหอย้ำแฟกหลังจากตัดใบเดือนพฤษภาคม ทุกๆ ๔ เดือน พบร่วมน้ำหนักใบเหงหอย้ำแฟก เชมทุกแบบจะสูงสุดในเดือนสิงหาคม และจะน้อยที่เมื่อตัดในเดือนเมษายน การปลูกหอย้ำแฟก เชมແກเดียว ระหว่างແກມันส่าປະหลังระยะห่างระหว่างແກ และต้น ๑x๑ เมตรทำให้ได้น้ำหนักแห้งใบหอย้ำแฟกต่อกอสูงสุด (รูปที่ ๓)

๔. สรุปและวิจารณ์ผล

การปลูกหอย้ำแฟก เชมมันส่าປະหลังมีผลทำให้ผลผลิตมันส่าປະหลังในແກที่ปลูกติดกับ

หอย้ำแฟก ๒ ถ้าระหว่างกลางແກມันส่าປະหลังชั้นมีระยะห่างระหว่างແກและต้น ๑x๑ เมตร ทำให้ผลผลิตมันส่าປະหลังลดลงมากที่สุดถึง ๕๔ และ ๕๙ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๓๖-๓๗ และปี ๒๕๓๗-๓๘ ตามลำดับ หันนี้เนื่องจากการแข่งขันในการใช้ราชุดอาหารในเดินระหว่างมันส่าປະหลังกับหอย้ำแฟกเกิดขึ้นมาก เพราะปลูกใกล้กันมากเกินไป จากการศึกษาพบว่าหากหอย้ำแฟกจะเจริญเติบโตແlesslyอยออกทางด้านข้างได้ประมาณ ๕๐ ซม. ถัดจากนั้นไปปริมาณราชุดมีน้อยมาก (รูปที่ ๔) ส่วนการแข่งขันในการใช้แสงแดดรโดยการปะบังร่วมกับพืชหลักมีน้อยมาก ในขณะเดียวกันการปลูกหอย้ำแฟก เชม ๒ แคา โดยมีการขยายແກມันส่าປະหลังให้มีระยะห่างระหว่างແກ ๒ เมตร ทำให้ผลผลิตมันส่าປະหลังลดลงน้อยที่สุด คือลดลง ๑๔ และ ๙ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๓๖-๓๗ และปี ๒๕๓๗-๓๘ ตามลำดับ

ในกรณีเปรียบเทียบผลผลิตมันส่าປະหลังระหว่างແກที่ ๑, ๒ และ ๓ ถัดจากແກหอย้ำแฟกพบว่าผลผลิตมันส่าປະหลังແກที่ ๑ จะน้อยกว่าແກที่ ๒ และ ๓ แต่ผลต่างระหว่างແກที่ ๒ และ ๓ จะน้อยมาก ในทุกแบบการปลูก เชม และผลต่างระหว่างແກที่ ๑, ๒ และ ๓ ใน การปลูกหอย้ำแฟก เชม ๒ แคา และขยายແກມันส่าປະหลังระยะห่าง ๒ เมตร จะน้อยที่สุด หันนี้เนื่องจากແກหอย้ำแฟกและແກມันส่าປະหลังແກหอย้ำแฟกห่างกันมากกว่าแบบอื่นๆ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าผลผลิตมันส่าປະหลังจากແກที่ ๓ ในแบบที่มีการปลูกหอย้ำแฟก เชม โดยมีการขยายແກ ๒ เมตร ให้ผลผลิตสูงกว่าจากແກในแบบที่ไม่มีการปลูกหอย้ำแฟก เชม หันนี้อาจจะเนื่องมาจากการปลูกหอย้ำแฟก เชมเป็นแนวทางความลาด ล่างและรากระยะสามารถเป็นกำแพงกั้นชัชลกการไหลของน้ำทำให้น้ำซึมลงสู่ดินชั้นลึก และเก็บความชื้นใน

พื้นที่ข้างหน้าถาวรหูภูแฟกได้มากยิ่งขึ้น (รูปที่ 5) ความชันดังกล่าวจะมีประโยชน์อย่างมากต่อการเจริญเติบโตของมันสำປะหลังในกรณีที่ฝนหิ้งช่วงจากการศึกษาซึ่งว่าการปลูกหูภูแฟกเช่นมันสำປะหลังเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินโดยให้มีผลกระทบต่อผลผลิตมันสำປะหลังน้อยที่สุดจะต้องปลูกให้ถาวรหูภูแฟกและมันสำປะหลังห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และการปลูกหูภูแฟกควรคู่ 2 แฉว ห่างกัน 30 ซม. จะสามารถกันดินไม่ให้ถูกน้ำซึ่งล้างไปได้ดีกว่าถาวเดียว เป็นที่แน่นอนว่าพื้นที่ปลูกมันสำປะหลังจะต้องสูญเสียบางส่วนไปกับการปลูกหูภูแฟกจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความลาดเทของพื้นที่ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดระยะเวลาการปลูกหูภูแฟก เช่น อย่างไรก็ตามผลผลิตมันสำປะหลังที่สูญเสียไปกับการปลูกหูภูแฟกอาจจะลดเชยได้จากผลผลิตมันสำປะหลังที่เพิ่มขึ้นเมื่อมีการปลูกหูภูแฟกเช่นในระบบมันสำປะหลังโดยเฉพาะในระยะยาวเนื่องจากหูภูแฟกจะช่วยลดการชะล้างหน้าดิน

กล่าวโดยทั่วไปหูภูแฟกเป็นพืชที่สามารถทนแล้งได้ดี หลังจากตัดแต่งใบเพื่อนำไปใช้ประโยชน์จะเจริญเติบโตและอกใบใหม่ได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะช่วงที่ได้รับน้ำฝนอย่างเพียงพอ การปลูกหูภูแฟกถึงแม้ว่าจะไม่มีการใส่ปุ๋ย แต่หูภูแฟกที่ปลูกช่วงความลาดเทจะทำให้ดินที่ตกรอยในถาวหรือข้างหน้าถาวหูภูแฟก ซึ่งเป็นดินที่ประกอบไปด้วยธาตุอาหารและอินทรีย์ต่ำๆ ค่อนข้างสูง (รูปที่ 6, 7 และ 8) ทำให้หูภูแฟกได้รับธาตุอาหารโดยทางอ้อมสำหรับการเจริญเติบโตไม่จำเป็นที่จะต้องมีการใส่ปุ๋ยโดยตรง

การปลูกหูภูแฟกเช่นมันสำປะหลังเป็นแผนของความลาดเท เพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินซึ่งมีความเป็นไปได้สูงในเชิงวิชาการและในการยอมรับของเกษตรกรในการนำไปปฏิบัติ

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นหาแรงจูงใจและปลูกจิตสำนึก แนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกษตรกรยอมรับได้ง่ายคือจะต้องแสดงให้เห็นว่าหูภูแฟกนั้นสามารถให้ผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจหรือมีคุณค่าด้านอื่น ๆ ในกรณีนำไปใช้ประโยชน์ในระดับฟาร์มของเกษตรกร

5. กิจกรรมประการ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนสำหรับการวิจัย และสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๕ จังหวัดขอนแก่นที่ให้ความอนุเคราะห์พัฒนาหูภูแฟกเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาที่ดิน. 2534. หูภูแฟก. ใน รายงานประจำปี,
หน้า 91-118. กรุงเทพฯ: กรมพัฒนาที่ดิน.
สมาน พานิชย์พงศ์. 2534. ปัญหาของงานอนุรักษ์ดิน.
วารสารอนุรักษ์ดิน 期數 1(7): 57-73.
อ่านวาย ชุมสมุทร. 2534. หูภูแฟก: วัชพืชที่ช่วยยืด
อายุดิน. วารสารอนุรักษ์ดินและน้ำ. 1(7): 65-73.
อภิรัต อิ่มอิบ. 2534. ผลการจัดการดินและพืชต่อการ
สูญเสียธาตุอาหารในดินจากการชะล้างพังทลาย
ของดินที่มีความลาดเทสูง. วารสารอนุรักษ์ดินและ
น้ำ. 1(7): 5-15.
- Aina, P.O.; Lal, R. and Taylor, G.S. 1979. Effect of vegetal cover on soil erosion on an Alfiso. In: *Soil Physical Properties and Crop Production in the Tropics*, pp. 501-508. Lal, R. and Greenland, D.J., eds. New York: Wiley.
- Duangpatra, P. 1988. Soil and climatic characterization of major cassava growing areas in Thailand. In: *Cassava Breeding and Agronomy Research in Asia Proceedings*, pp. 157-184. Howeler, R. and Kamano, K., eds. Bangkok: Thailand CIAT, 26-28 October.
- Sittibusaya, C.; Narkaviroj, C. and Tumaphirom, D. 1988. Cassava soil research in Thailand. In:

Cassava Breeding and Agronomy Research
In Asia Proceedings, pp.145- 156. Howeler, R.

and Kamano, K., eds. Bangkok: Thailand CIAT,
26-28 October.

ตารางที่ 1 ความสูง น้ำหนักต้นและใบสด และผลผลิตมันสำปะหลังในแต่ละพันธุ์มีถูกหยาแฟกแซมแบบต่างๆ และจากแต่ในแบบที่ไม่ได้ปัลอกหยาแฟกแซม ปี 2536-37

แบบแผนการปัลอก	ความสูง (ซม.)			น้ำหนักต้นและใบสด (กก. 10/ต้น)	ผลผลิตหัวสด (กก./10 ต้น)
	4 เดือน	8 เดือน	12 เดือน		
1. ปัลอกหยาแฟกแซม 1 แก้ว	45	115	140	7.4	12.7
2. ปัลอกหยาแฟกแซม 2 แก้ว	49	121	148	7.4	8.5
3. ปัลอกหยาแฟกแซม 2 แก้ว และ ขยายแควนสำปะหลัง	51	117	142	8.3	15.8
4. ปัลอกมันสำปะหลังอย่างมัน	48	126	146	9.6	18.5
F-test	NS	NS	NS	NS	*
C.V. (%)	6	4	14	2	5
LSD ($P = 0.05$)	-	-	-	-	2.87

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 2 ความสูง น้ำหนักต้นและใบสด และผลผลิตมันสำปะหลังในแต่ละพันธุ์มีถูกหยาแฟกแซมแบบต่างๆ และจากแต่ในแบบที่ไม่ได้ปัลอกหยาแฟกแซม ปี 2537-38

แบบแผนการปัลอก	ความสูง (ซม.)			น้ำหนักต้นและใบสด (กก. 10/ต้น)	ผลผลิตหัวสด (กก./10 ต้น)
	4 เดือน	8 เดือน	12 เดือน		
1. ปัลอกหยาแฟกแซม 1 แก้ว	31	61	90	3.5	8.3
2. ปัลอกหยาแฟกแซม 2 แก้ว	41	65	82	2.5	6.6
3. ปัลอกหยาแฟกแซม 2 แก้ว และ ขยายแควนสำปะหลัง	38	70	82	6.5	14.8
4. ปัลอกมันสำปะหลังอย่างมัน	38	93	104	9.5	16.3
F-test	NS	*	**	**	**
C.V. (%)	14.6	11.6	21.4	27.3	26.0
LSD ($P = 0.05$)	-	22.5	15.3	4.9	6.3

ตารางที่ 3 ผลผลิตหัวมันสุดและผลต่างของผลผลิตระหว่างแควมน้ำมันสำปะหลัง แควที่ 1, 2 และ 3 ที่อยู่ตั้งจาก แควที่ 4 แยกแซมแบบต่างๆ กัน ปี 2536-2537

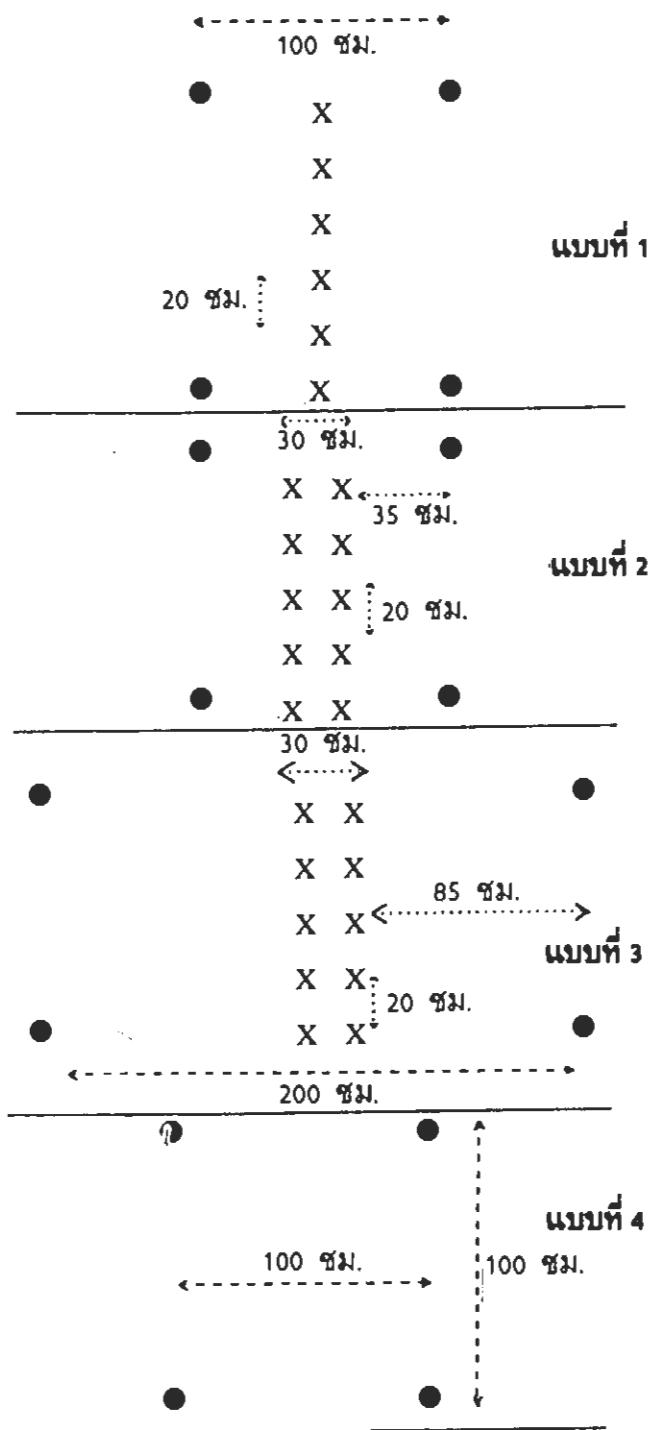
แบบแผนการปลูก	ผลผลิต (กก./ 10 ตัน)			ผลต่างผลผลิต (%)		
	แคว 1	แคว 2	แคว 3	แคว 1 และ แคว 2	แคว 1 และ แคว 3	แคว 2 และ แคว 3
1. ปลูกหญ้าแยกแซม 1 แคว	12.7	17.3	17.5	27	27	1
2. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว	8.5	14.3	16.1	41	47	11
3. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว และ ขยายแควมน้ำมันสำปะหลัง	15.8	17.4	17.7	9	11	2

ตารางที่ 4 ผลผลิตหัวมันสุดและผลต่างของผลผลิตระหว่างแควมน้ำมันสำปะหลัง แควที่ 1, 2 และ 3 ที่อยู่ตั้งจาก แควที่ 4 แยกแซมแบบต่างๆ กัน ปี 2537-2538

แบบแผนการปลูก	ผลผลิต (กก./ 10 ตัน)			ผลต่างผลผลิต (%)		
	แคว 1	แคว 2	แคว 3	แคว 1 และ แคว 2	แคว 1 และ แคว 3	แคว 2 และ แคว 3
1. ปลูกหญ้าแยกแซม 1 แคว	8.3	14.7	15.8	44	48	7
2. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว	6.6	13.6	15.8	52	58	14
3. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว และ ขยายแควมน้ำมันสำปะหลัง	14.8	16.5	16.7	10	11	1

ตารางที่ 5 ความสูง และจำนวนหน่อ/กอ ของหญ้าแยกเมื่อปลูกแซมแบบต่างๆ กัน ปี 2536-37

แบบแผนการปลูก	ความสูง (ซม.)			ผลต่างผลผลิต (%)			
	3 เดือน	6 เดือน	9 เดือน	3 เดือน	6 เดือน	9 เดือน	12 เดือน
1. ปลูกหญ้าแยกแซม 1 แคว	92	205	209	9.3	10.4	14.4	27.5
2. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว	92	208	215	9.3	9.9	10.6	25.7
3. ปลูกหญ้าแยกแซม 2 แคว และ ขยายแควมน้ำมันสำปะหลัง	90	203	205	10.7	14.0	14.8	27.9
F-test	NS	NS	NS	NS	NS	NS	NS
C.V. (%)	11	3	2	18	18	12	14
LSD (P = 0.05)	-	-	-	-	-	-	-

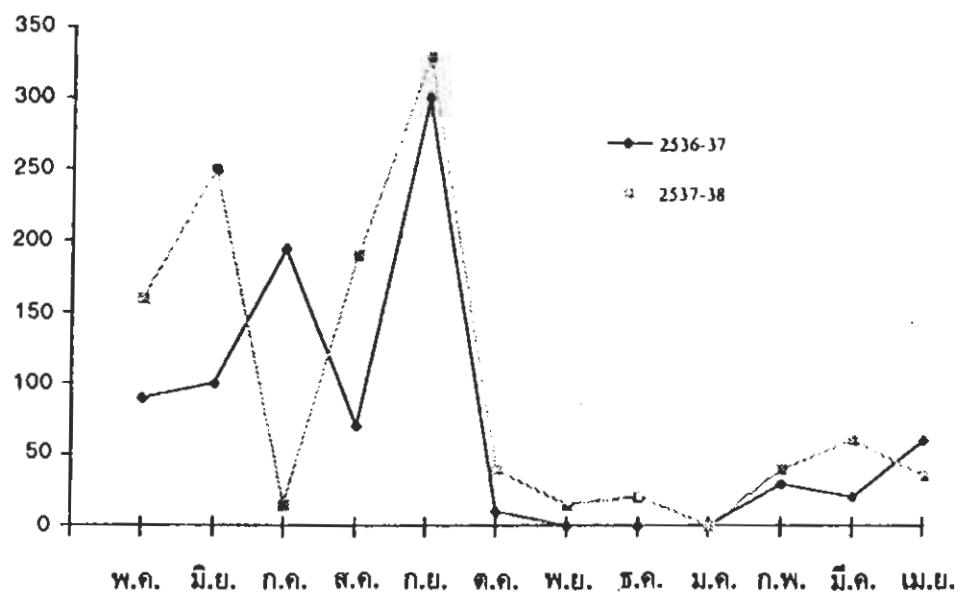

ຮູບທີ 1 ແນບແນກການປູກຫ້າແກກຮ່ວມກັບມັນສໍາປະໜັງ

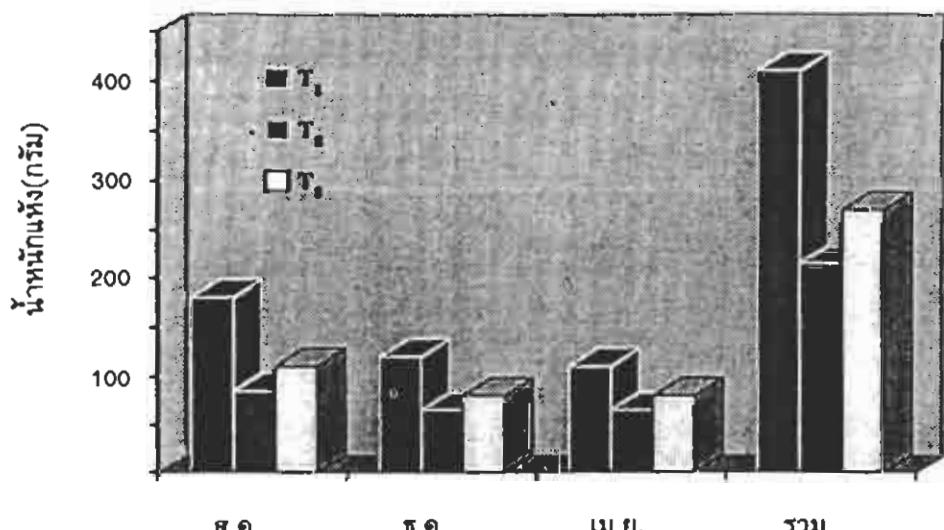
● = ມັນສໍາປະໜັງ

X = ຫ້າແກກ

ปริมาณน้ำฝน(มม.)

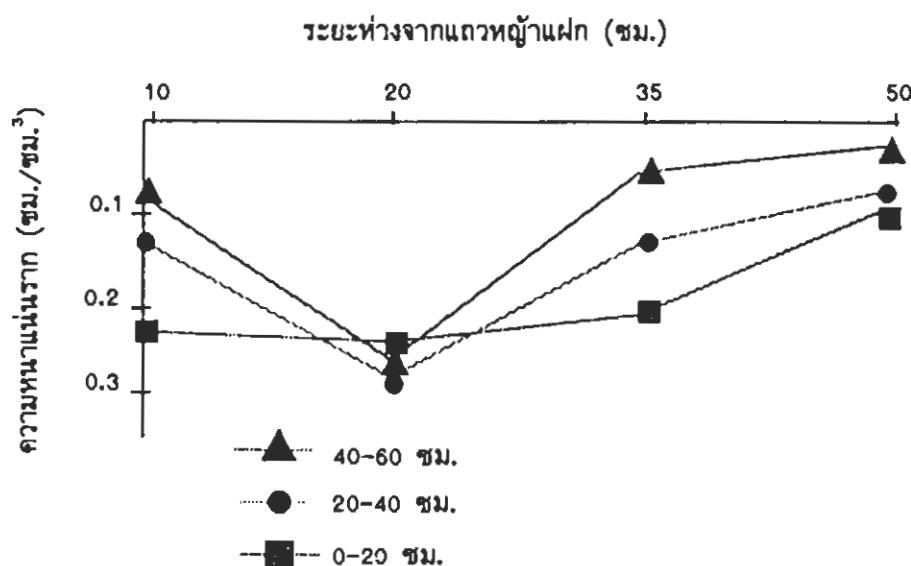

รูปที่ ๒ การกระจายของฝนรายเดือนในช่วงฤดูกาลปัจจุบันปี ๒๕๓๖-๓๗ และ ๒๕๓๗-๓๘ วัดที่หมวดพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

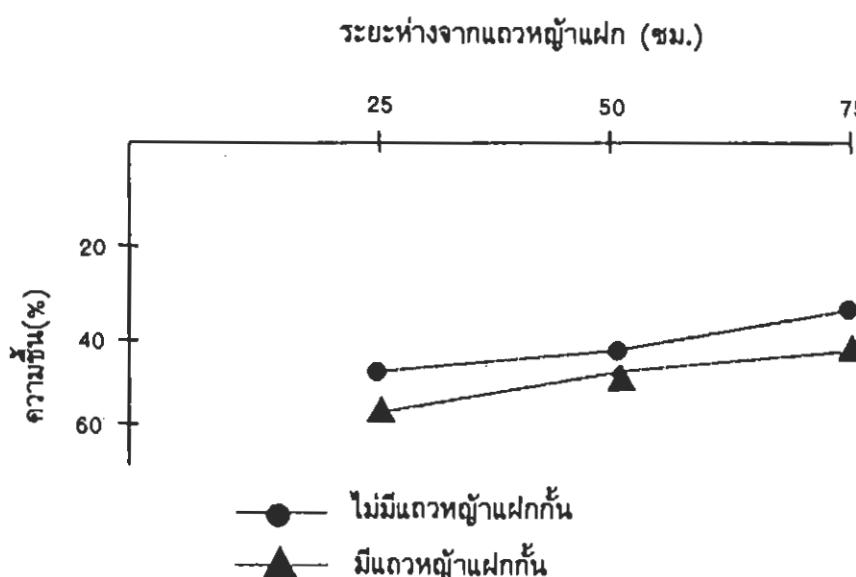

T_1 = ปัจจุบันผู้ปลูก ๑ แฉว
 T_2 = ปัจจุบันผู้ปลูก ๒ แฉว
 T_3 = ปัจจุบันผู้ปลูก ๒ แฉว และขยาย根ปัจจุบันสำปะหลัง

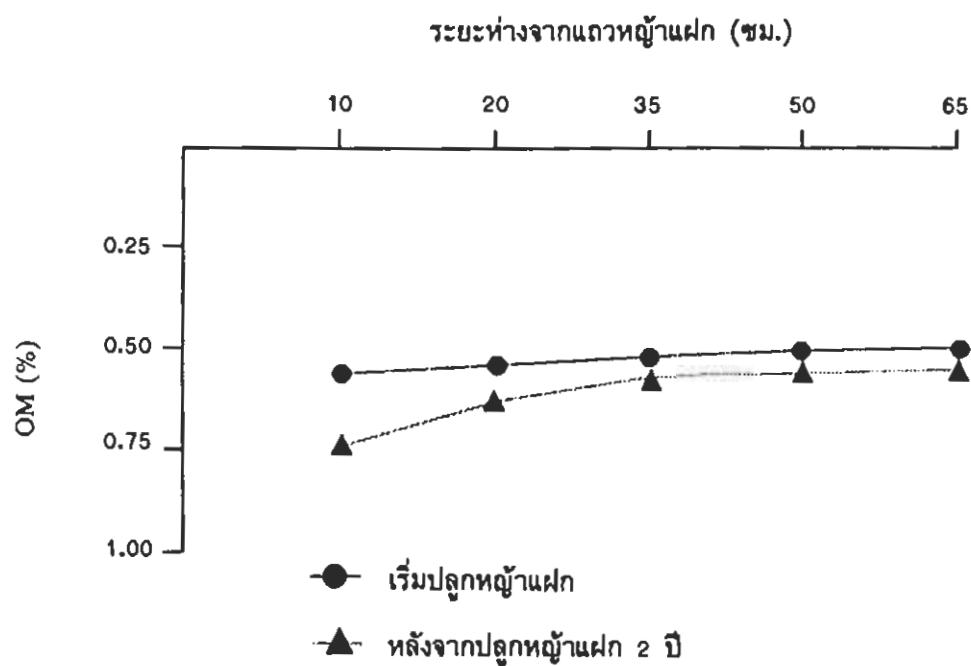
รูปที่ ๓ น้ำหนักใบแห้ง/กอของหญ้าฝาก หลังจากดัดทุกๆ ๔ เดือน ในรอบปี ๒๕๓๗-๓๘

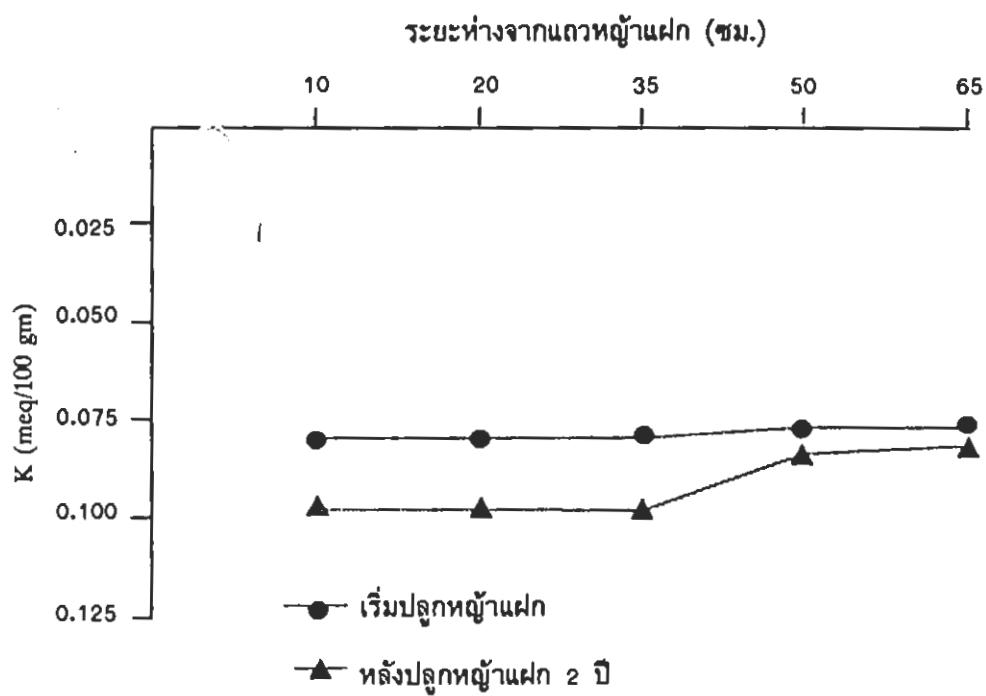
รูปที่ 4 ความหนาแน่นรากหูฟัก ($\text{ซม.}/\text{ซม.}^3$) เมื่ออายุ 2 ปี แผ่ไปด้านข้างที่ระดับความลึกต่างกัน

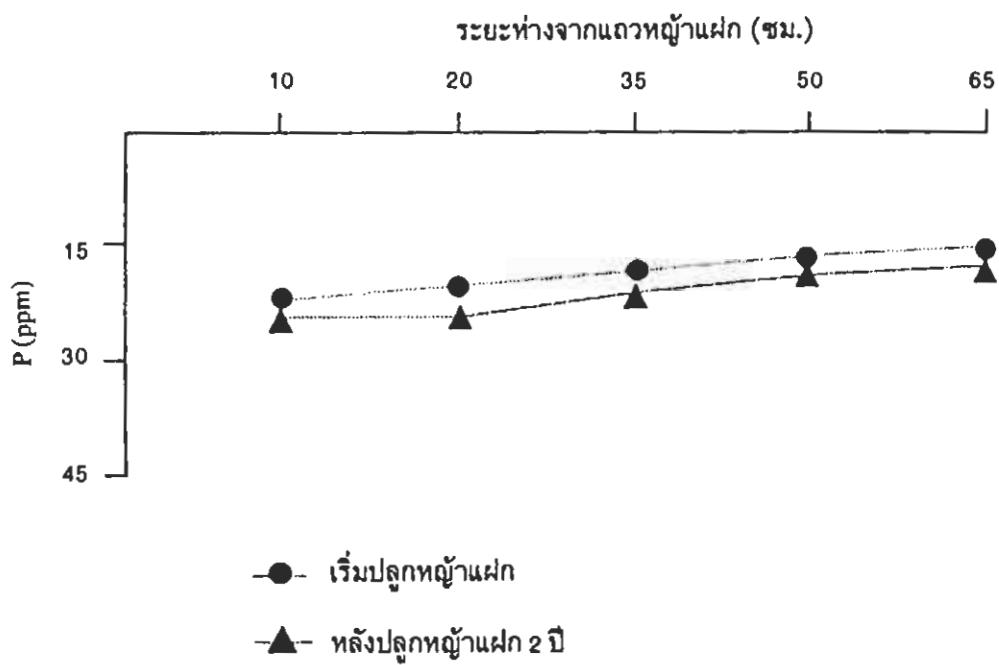
รูปที่ 5 ความชื้นดิน (%) โดยน้ำหนัก) วัดจากแผลหูฟักในระดับ ความลึกดิน 20 ซม. เมื่อหูฟักมีอายุ 2 ปี เปรียบเทียบกับเมื่อไม่มีแผลหูฟัก ในระดับความลึกดินเดียวกัน

รูปที่ 6 ปริมาณ Organic matter ที่มีอยู่ในดินระดับความลึก 0-10 ช.m. วัดเมื่อเริ่มปลูกหญ้าแฝก และหลังจากปลูกหญ้าแฝก 2 ปี

รูปที่ 7 ปริมาณ K ที่มีอยู่ในดินระดับความลึก 0-10 ช.m. วัดเมื่อเริ่มปลูกหญ้าแฝก และหลังจากปลูกหญ้าแฝก กันเป็นเวลา 2 ปี

รูปที่ ๘ ปริมาณ P ที่มีอยู่ในระดับความลึก ๐-๑๐ ซม. วัดเมื่อเริ่มนปูกที่ตื้นๆ แห่ง และหลังจากปูกที่ตื้นๆ แห่งกันเป็นเวลา ๒ ปี